

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 9. јул 2019. године

БАЊА ЛУКА

Број 58

Год. XXVIII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1079

Члан 3.

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О БЕЗБЈЕДНОСТИ КРИТИЧНИХ ИНФРАСТРУКТУРА У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Проглашавам Закон о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 27. јуна 2019. године, а Вијеће народа 4. јула 2019. године констатовало да усвојеним Законом о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2774/19
8. јула 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О БЕЗБЈЕДНОСТИ КРИТИЧНИХ ИНФРАСТРУКТУРА У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Члан 1.

Овим законом уређује се критична инфраструктура Републике Српске, сектори критичне инфраструктуре у Републици Српској, управљање критичним инфраструктурама, обавеза израде анализе ризика, безбједносног плана координатор и лице одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре, сарадња у области критичне инфраструктуре, поступање са заштићеним подацима, надзор над спровођењем овог закона, као и прекршајне одредбе.

Члан 2.

Критичне инфраструктуре су системи, мреже и објекти од посебне важности, чије уништавање или угрожавање може изазвати озбиљан поремећај у слободном кретању људи, превозу робе и пружању услуга, негативно утицати на унутрашњу безбједност, здравље и животе људи, имовину, животну средину, спољну безбједност, економску стабилност, те непрекидно функционисање републичких органа.

1) Сектори из којих се одређује критична инфраструктура су:

1) индустрија, енергетика и рударство (производња, укључујући улазне ресурсе, објекте, системе за пренос, складиштење, транспорт производа, енергената и енергије, системе за дистрибуцију),

2) информационо-комуникациона инфраструктура (електронске комуникације, пренос података, информациони системи, пружање аудио, и аудио и видео медијских услуга),

3) саобраћај (друмски, жељезнички и ваздушни саобраћај и саобраћај унутрашњим пловним путевима),

4) здравство (здравствена заштита, производња, транспорт и надзор над лијековима),

5) комуналне дјелатности (објекти комуналне инфраструктуре, а нарочито у области производње и испоруке воде, пречишћавања и одвођења отпадних вода, производње и испоруке топлотне енергије, збрињавања отпада из стамбених и пословних простора и слично),

6) водопривреда (регулациони и заштитни водни објекти),

7) храна и пиће (производња и снабдијевање храном и пићем, систем сигурности хране и пића, робне залихе),

8) финансије (банкарство, берзе, инвестиције, системи осигурања и плаћања),

9) производња, складиштење и превоз опасних материја (хемијски, биолошки, радиолошки и нуклеарни материјали),

10) јавне службе,

11) васпитање и образовање,

12) културна и природна добра (вјерски објекти, споменици културе, просторне културно-историјске цјелине, археолошка налазишта, знаменита мјеста, умјетничка дјела и историјски предмети, архивска грађа, филмска грађа, стара и ријетка књига, као и заштићена природна добра прописана Законом о заштити природе).

(2) Осим сектора наведених у ставу 1. овог члана, Влада Републике Српске, на приједлог Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство), може одлуком одредити и друге секторе критичне инфраструктуре.

Члан 4.

Поједини појмови кориштени у овом закону имају следеће значење:

1) анализа ризика је разматрање могућих сценарија пријетњи да би се оцијенила рањивост и могуће последице

це, односно поремећаји у раду критичне инфраструктуре или њено уништење,

2) безбједносни план је обавезни план заштите критичне инфраструктуре,

3) безбједносни координатор и лице одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре задужени су за спровођење безбједносног плана заштите критичне инфраструктуре, за комуникацију између објеката критичне инфраструктуре и Министарства, као и са надлежним органима из појединих сектора критичне инфраструктуре,

4) заштита критичне инфраструктуре подразумева све активности којима је циљ да обезбједи функционалност, непрекидно дјеловање и испоруку робе и услуга критичне инфраструктуре, те да спречи угрожавање критичне инфраструктуре,

5) заштићени подаци су они подаци о критичној инфраструктури који су у складу са посебним прописима означени као такви,

6) Министарство је контакт тачка које, у име Владе Републике Српске, сарађује са надлежним органима Републике Српске, БиХ, Европске уније и других држава, с циљем размјене информација о критичним инфраструктурама и спровођења утврђених активности у њиховој заштити и обезбјеђењу непрекидног функционисања,

7) Методологија за одређивање критичне инфраструктуре је скуп општих мјерила на основу којих се процјењује ризик за поједине системе и мреже критичних инфраструктура у свим секторима и одређују објекти критичне инфраструктуре (у даљем тексту: Методологија),

8) међународна критична инфраструктура је она инфраструктура која је између двију сусједних држава дефинисана као критична,

9) одговорни субјекти критичне инфраструктуре су правна лица, односно јавна предузећа и привредна друштва која су одговорна за управљање критичном инфраструктуром,

10) секторске мјере подразумевају скуп специфичних мјера на основу којих се процјењује ризик за системе и мреже критичних инфраструктура у поједином сектору,

11) управљање критичном инфраструктуром подразумева обезбјеђење услова за рад и континуирано функционисање критичне инфраструктуре.

Члан 5.

(1) Републички органи управе надлежни за секторе из члана 3. овог закона одређују одговорне субјекте критичне инфраструктуре и објекте критичне инфраструктуре.

(2) Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар), на приједлог надлежног републичког органа управе, рјешењем потврђује идентификоване критичне инфраструктуре, након спроведеног поступка провјере.

(3) Министар рјешењем одређује листу сектора критичних инфраструктура, према њиховом значају за опште функционисање Републике Српске, односно рангира сектора критичне инфраструктуре према њиховој критичности.

(4) На приједлог министра, Влада Републике Српске ће подзаконским актом утврдити поступак провјере субјеката и објеката критичне инфраструктуре дефинисане ставом 2. овог члана.

Члан 6.

(1) Министарство, у сарадњи са надлежним републичким органом управе из чије надлежности је поједина критична инфраструктура, редовно прати и процјењује пријетње, предлаже оперативне и друге мјере за процјењивање критичности, као и мјере за управљање и заштиту критичних инфраструктура.

(2) Министарство, једном годишње, Влади Републике Српске и одбору Народне скупштине Републике Српске надлежном за безбједност, подноси извјештај о броју критичних инфраструктура по секторима, степену њихове угрожености, те спровођењу мјера њихове заштите.

Члан 7.

(1) Републички органи управе из чије надлежности је поједина критична инфраструктура и Министарство, одговорни су за одређивање појединих система или њихових дијелова као критичних инфраструктура, управљање критичним инфраструктурама и њихову заштиту.

(2) Министар доноси рјешење о одређивању критичне инфраструктуре, те га доставља на спровођење одговорним субјектима критичних инфраструктура и републичком органу управе у чијој надлежности је објекат критичне инфраструктуре.

(3) Одговорни субјекти критичних инфраструктура директно су одговорни за управљање и заштиту критичних инфраструктура у свим условима.

Члан 8.

(1) Министар доноси Методологију, у сарадњи са републичким органима управе надлежним за секторе из члана 3. овог закона.

(2) Методологија се означава одговарајућим степеном тајности, у складу са прописима којима се уређује област заштите тајних података.

(3) Секторске мјере одређује републички орган управе надлежан за сектор којем припада објекат критичне инфраструктуре, у сарадњи са Министарством.

(4) Приликом израде секторских мјера, надлежни републички органи управе могу консултовати струковна удружења за сваки појединачни сектор.

Члан 9.

(1) Анализом ризика утврђују се могућности прекида рада критичне инфраструктуре, а спроводи се у складу са Методологијом и секторским мјерама.

(2) Анализом ризика свих критичних инфраструктура, као директна штета, процјењују се:

1) људски губици (процјењује се могући број смртно страдалих или повријеђених због прекида рада поједине критичне инфраструктуре),

2) економски губици (процјењују се према важности економског губитка или смањења квалитета производа или услуга, укључујући и могући утицај на животну средину),

3) утицај на јавност (процјењује се према утицају на повјерење јавности, физичке патње и нарушавање свакодневног живота, укључујући и губитак основних, те јавних услуга).

(3) Анализом ризика свих критичних инфраструктура, као индиректна штета, процјењује се:

1) дугорочан утицај на интегритет појединаца и заједнице (процјењује се према важности података са становишта функционисања заједнице, остваривања људских права и слобода),

2) дугорочна економска штета (процјењује се према важности података за заштиту колективних вриједности и онемогућавања подривања личних и колективних економских интереса),

3) дугорочан утицај на квалитет животне средине (процјењује се према важности и транспарентности података о системима и опасностима које могу битно утицати на квалитет животне средине).

Члан 10.

(1) Надлежни републички органи управе, у сарадњи са Министарством и са одговорним субјектима критичне инфраструктуре, израђују анализе ризика и секторске планове обезбјеђења рада критичних инфраструктура за секторске критичне инфраструктуре из своје надлежности.

(2) Министарство сарађује са одговорним субјектима критичне инфраструктуре приликом израде анализа ризика и планова обезбјеђења рада критичних инфраструктура, а при томе узима у обзир постојеће секторске процјене угрожености и планове наставка рада за поједини сектор, израђене на основу других прописа, који обухватају овим

законом утврђене ризике, ако они могу у потпуности надокнадити анализе ризика и планове обезбјеђења рада критичних инфраструктура.

(3) При процјењивању ризика и потребног степена заштите узима се у обзир и дјеловање појединог сектора или мреже критичне инфраструктуре на друге критичне инфраструктуре, те се обезбјеђује размјена података потребних за израду анализе ризика.

(4) Приликом израде анализе ризика и секторских планова обезбјеђења рада критичних инфраструктура надлежни републички органи управе могу консултовати струковна удружења за сваки појединачни сектор, уз сагласност Министарства.

Члан 11.

(1) Одговорни субјекти критичне инфраструктуре израђују анализу ризика, као основ за израду безбједносног плана, а у складу са чланом 9. овог закона.

(2) Приликом израде анализе ризика, одговорни субјекти критичне инфраструктуре сарађују са републичким органима управе у чијој је надлежности критична инфраструктура, и са Министарством.

Члан 12.

(1) Безбједносни план обезбјеђује повјерљивост, потпуност и расположивост организационих, кадровских, материјалних, информационо-комуникационих и других рјешења, те сталних безбједносних мјера потребних за непрекидно функционисање критичне инфраструктуре.

(2) Одговорни субјекти критичних инфраструктура израђују безбједносни план, који обухвата мјере заштите и обезбјеђења наставка рада критичне инфраструктуре и испоруке робе и услуга.

(3) Рок за израду безбједносних планова је годину дана од дана пријема рјешења о одређивању критичне инфраструктуре.

(4) Постојећи документи израђени на основу других секторских прописа, а којима су регулисане мјере заштите, могу бити саставни дио безбједносних планова.

(5) Надлежни републички орган управе у чијој надлежности је критична инфраструктура утврђује вриједност докумената израђених на основу других секторских прописа којима су регулисане мјере заштите.

Члан 13.

(1) Одговорни субјекти критичне инфраструктуре доносе безбједносни план уз претходно прибављену сагласност надлежног органа републичке управе у чијој је надлежности критична инфраструктура.

(2) У поступку издавања сагласности, надлежни републички орган управе утврђује да ли је безбједносни план израђен у складу са Методологијом и секторским мјерама.

(3) Безбједносни план критичних инфраструктура је дио пословног плана јавног предузећа и привредног друштва и није јавно доступан.

(4) Безбједносни план обухвата:

1) одређивање важних дијелова или објеката мреже критичних инфраструктура,

2) спровођење анализе ризика засноване на сценарију великих пријетњи, рањивости сваког објекта, система, мрежа и функционалности и могућим посљедицама у редовном раду, те у случају престанка рада или кориштења критичне инфраструктуре, укључујући и ризик од напуштања локације критичне инфраструктуре,

3) идентификацију, избор и одређивање свих потребних мјера и поступака за смањење рањивости и обезбјеђење дјеловања свих утврђених критичних дијелова или објеката мреже или система, и то:

1. сталних безбједносних мјера и поступака који се континуирано примјењују (техничких, организационих, комуникационих мјера, мјера и поступака раног упозора-

вања и јачања свијести) и који одређују нужне трошкове у безбједности,

2. постепених безбједносних мјера и поступака који се активирају у зависности од јачања пријетњи.

(5) Безбједносни планови се анализирају током прве године од дана одређивања критичне инфраструктуре, а након тога се анализирају редовно једном годишње.

Члан 14.

(1) Републички органи управе одређују безбједносног координатора за критичну инфраструктуру и његовог замјеника за сваки сектор критичне инфраструктуре из своје надлежности, који могу бити из реда запослених.

(2) Одговорни субјекти критичне инфраструктуре (као правна лица) дужни су да одреде лице које је директно одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре, које може бити из реда запослених.

(3) Лице одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре у свом раду сарађује са безбједносним координатором за критичну инфраструктуру, његовим замјеником и Министарством, а да би се обезбиједила заштита и континуитет рада критичне инфраструктуре.

Члан 15.

(1) Министарство сарађује са органима критичне инфраструктуре других држава.

(2) Сарадња са критичним инфраструктурама других држава не искључује права и обавезе органа републичке управе за директну размјену информација, знања и искустава са сродним органима других држава.

Члан 16.

У случајевима уништавања или оштећења дијелова критичне инфраструктуре орган републичке управе, у сарадњи са одговорним субјектима критичне инфраструктуре, а зависно од обима штете, предлаже Министарству именовање штаба за кризне ситуације, уколико то безбједносним планом претходно није дефинисано.

Члан 17.

(1) Са подацима о критичној инфраструктури за које је одређен степен тајности поступа се у складу са важећим прописима и међународним уговорима и стандардима.

(2) Осим података који у складу са овим законом представљају тајни податак и означавају се одговарајућим степеном тајности, у подручју заштите критичних инфраструктура може се одредити тајност и других података повезаних са поједином критичном инфраструктуром.

Члан 18.

За спровођење овог закона надлежно је Министарство.

Члан 19.

(1) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона код одговорних субјеката критичне инфраструктуре врши Министарство.

(2) У инспекцијском надзору контролишу се субјекти који су обавезни да спроводе мјере и активности из овог закона, утврђује степен испуњавања услова и начина рада субјеката под контролом, обавља директан увид у опште и појединачне акте, те предузимају мјере одређене овим законом.

(3) Ако се у инспекцијском надзору утврди повреда одредаба овог закона, контролисаном субјекту ће се рјешењем наредити мјере за отклањање утврђених неправилности са роком извршења.

(4) Ако контролисани субјект не отклони утврђене неправилности у року из става 3. овог члана, без одгађања се покреће прекршајни поступак.

(5) Ако током инспекцијске контроле инспектор утврди да није овлаштен директно да поступа, о томе одмах обавјештава надлежну организациону јединицу Министар-

ства, након чега се захтијева покретање поступка и предузимање мјера у складу са законом.

Члан 20.

Ради обезбјеђења јединственог приступа анализи ризика критичних инфраструктура, надзор над примјеном Методологије и секторских мјера код свих учесника који спроводе овај закон врши Министарство, а контролу код одговорних субјеката критичних инфраструктура над примјеном секторских мјера и анализа ризика спроводе републички органи управе у сектору из своје надлежности.

Члан 21.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај одговорни субјект критичне инфраструктуре ако:

1) не изради анализу ризика као подлогу за израду безбједносног плана на основу мјера из члана 9. овог закона (члан 11. став 1),

2) не изради и не донесе безбједносни план одговорног субјекта, који обухвата мјере заштите и обезбјеђења наставка пословања критичне инфраструктуре и испоруке услуга или робе (члан 12. став 1. и члан 13. став 1),

3) не одреди безбједносног координатора и лице одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре (члан 14. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50 КМ до 200 КМ и лице одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре.

Члан 22.

Влада Републике Српске ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконски пропис о поступку провере субјеката и објеката критичне инфраструктуре (члан 5. став 4).

Члан 23.

Руководиоци републичког органа управе дужни су да донесу секторске мјере из члана 8. став 3. овог закона у року од 18 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 24.

У року од девет мјесеци од дана усвајања секторских мјера из члана 8. став 3. овог закона министар ће донијети Методологију из члана 8. став 1. овог закона.

Члан 25.

Републички органи управе дужни су да у року од шест мјесеци од дана доношења Методологије предложе критичне инфраструктуре из сектора њихове надлежности и ниво њихове критичности.

Члан 26.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-639/19
27. јуна 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1080

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ И УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о полицији и унутрашњим пословима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 27. јуна 2019. године, а Вијеће народа

4. јула 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о полицији и унутрашњим пословима није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2775/19
8. јула 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ И УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

Члан 1.

У Закону о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16 и 110/16) у члану 5. у ставу 2. послје ријечи: "организације" ријеч: "и" брише се и додаје се запета, а послје ријечи: "установе" додају се запета и ријечи: "правна и физичка лица".

Члан 2.

У члану 8. у ставу 1. ријечи: "Кривичним законом Републике Српске" замјењују се ријечима: "Кривичним закоником Републике Српске".

Члан 3.

У члану 14. тачка 4) мијења се и гласи:

"4) предлаже финансијски план за потребе полицијских службеника,".

Члан 4.

Члан 21. мијења се и гласи:

"(1) У случају да Народна скупштина Републике Српске у складу са Уставом Републике Српске прогласи ванредно стање, услед елементарне непогоде или опште опасности ширих размјера за Републику Српску или дио Републике Српске, директор ангажује једну или више посебних јединица полиције за ту намјену.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у посебним случајевима који захтијевају додатно ангажовање полицијских службеника, на приједлог руководиоца основне организационе јединице Министарства, директор ангажује једну или више посебних јединица полиције.

(3) Наредбом о ангажовању јединица из ст. 1. и 2. овог члана одређују се састав, старјешина, наоружање, опрема и задатак јединица, у складу са оперативним планом рада у конкретном случају.

(4) Ангажовање јединица из става 3. овог члана наређује директор уз сагласност министра."

Члан 5.

У члану 29. у ставу 1. тачка 4) мијења се и гласи:

"4) позивање лица, обављање разговора и узимање изјаве,".

Послије тачке 5) додаје се нова тачка 6), која гласи:

"6) лишење слободе лица,".

Досадашње т. 6), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 13) и 14) постају т. 7), 8), 9), 10), 11), 12), 13), 14) и 15).

У ставу 2. број: "13" замјењује се бројем: "14".

Послије става 4. додају се нови ст. 5, 6. и 7, који гласе:

"(5) Полицијски службеници ради извршења овлашћења из области посебних истражних радњи прописаних законима о кривичном поступку Републике Српске и Босне и Херцеговине спроводе поступак легендирања прије и након доношења наредбе о спровођењу истраге ради измјене идентитета лица и израде одговарајућих докумената, ради учествовања у правном промету.

(6) Поступак легендирања прије доношења наредбе за спровођење истраге покреће се на основу одлуке директора.

(7) За спровођење посебне истражне радње 'коришћење прикривених истражилаца и коришћење информатора' Ми-